

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

R ante A

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Reddis tamen quod quisque scribendum videtur diuisi di-
 ditionibus. Sape enim particulas invenimus inter utroque
 interceptam. Cic. 7. de Orat. Quotus enim quisque est qui trahat
 amem numerotum, ac modorum? Item lib. 2. de Divin. Quota
 enim quaeque res creant praedicta ab his?
 QVVV. adverbium ad locum. Quodlibet. *QVVV*. Gall. *Ou*
trava. Ital. *Dove tu* 1709. German. *Obi nobis* nobis erit.
 Hisp. *Dondequiera que*. Polon. *Gdziekolwiek*. Ung. *Akarkana*.
 Ang. *Whithersoever pleases you*.] ut apud Terent. in Heaut.
 Ino potus abeat quo vis gentium. Quam hic per flagitium ad
 inopiam subigat patrem.
 QVVV. Quandiu, ad quod tempus. *QVVV*. Gall. *Quand*
longue. Ital. *Finche* a *quanto tempo*. Ger. *Wieslang* Item, *Wie* fin.
 Belg. *Wieslang* Hisp. *Quantos*. Pol. *Jak daleka*. Ung. *Mig*.
 Ang. *How long*.] Cic. Att. lib. 1. *Quantus* *tempus* huc ac ce-
 rum litem? Item de Somn. Scip. *Quotusque* huius delecta erit
 tu mens? Interdum idem valet quod *Ad quem* ulque locum:
 ut Quotusque Caesari obviam progredieris est?
 Quam adverbium temporis est. Quando. *QVVV*. Gall. *Quand*
longue. Ital. *Quando*. German. *Wann*. Hisp. *Quando*.
 Polon. *Kiedy* 1709. Ung. *Mikor*. Ang. *When*.] Cicero,
 de Legat. fuit quoddam tempus, quum in agris passim homi-
 nes habitare more vagabantur. Idem in Somn. Quam in A-
 fican venissem. Aliquando causalis conjunctio, valet
 quoniam. Salustius in Ciceronem: Sed quum in te modestiam

LITERA semivocalis est
 & liquida, quae post mutam
 in eadem syllaba posita,
 praecedentem syllabam, si
 natura brevis sit, modo iſſi-
 gam, modo brevem facit
 ut Ovidius in dictione pa-
 trem, exemplum posuit:
 lam patrem, famulosque
 patris, lucemque timedant
 ubi pa, syllaba & producitur,
 & corripitur. In Graeca-
 rum dictionum initio reci-
 piuntur: ut Rha, & bujimoſi. & Co-
 rinthiosque nonnulli in I. ut intelligo, p. interlego: Polu-
 ara, pro pelliculo. In simplicibus, ut Niger, nigellus. Umbra, um-
 bellula. ut Arbor, pro Arbor. Odor, pro odor. Aliquando in
 compositis, ut Vro, uti: gero, gessi. In u. consonantem ut, Seru, serui.
 Ymo, ymo: ut, ut Acaena, pro arcus. Perſus Literam can-
 tum appellat quod tremula lingua vibratione, canum, quum
 progreditur, sonum imitari videatur. Proferens enim concita-
 tur, lingua ad palatum iuxta dentes exerta, & salivam sui par-
 tem unam eadem vibrante, ista quodam tremulo, tamq; hor-
 rillo sono audiri exasperatur, quam l. eundem soni dulce-
 rit blandius demulcet. Auger suum & minuit eadem ra-
 tione, sicut de alijs suis similibus dictum est. In fine dictionis
 inquitur, praeterquam in monosyllabis quibusdam. in cur,
 locuti, ver, par, cum compositis, quae producuntur. Simpliciter
 quae in e. veniunt a Graeco in x. aer, crater, aether, character,
 producentur praeter patet & mater, licet a Graecis ex veniant.
 C. In notis antiquorum. Romana civitas. R. D. regis do-
 mus.
 Rabies, rei, f. q. A. rabio, morbus canum, quum veluti furorẽ
 quodam adhibet atque illos rapimus, nec illum quietis lo-
 quimur. *Rabies*. Gall. *Rage*. Ital. *Rabbia*. Germ. *Ras*.
 Hisp. *Rabia*. Pol. *Wścieplawosc*. Ung. *Wiespessy*.
 Ang. *Rage*.] Alii Rabiem, quasi ratiem dici pu-
 unt, a ratiore voce, quia canes pra calore irascebantur. Plin.
 lib. 20. cap. 7. Multo tamen umiliorum scetur ejus, quia in rabie mo-
 ridentur, datur. Ovid. 14. Metam. Scaturq; canum rabies, sae-
 vura, iras ferarum. Cy. q. Ponitur & pro furore, & ad homines
 transfertur. Cic. in Salull. Neque eos exulmet sine rabie qua-
 quam somites facere possit. Idem 3. Tuscul. Necebam autem putant
 propter animi acerbicatem quendam & ratiem, singi in canẽ
 est conversionem. Horat. in Arto. Archilochum proprio rabies
 amant jumbo. Lucretius libro 31. licet discedere Caesar A
 rabie scelerum.
 Doff. 2. Antiqui dixerunt, quam nunc rabiem dicimus: ut an-
 tiqui Romani, cuius Calium in Hypobolimoe: All rabia ra-
 bere se ait.
 Rabiosus, a. um, propriè de canibus dicitur, qui rabie laborant:
 & de alijs animalibus, qui ex canis morbo rabiem contraxe-
 rint. *Rabiosus*. Gall. *Rage*. Ital. *Rabbia*. Germ. *Ras*.
 Hisp. *Rabia*. Pol. *Wścieplawosc*.

R
 Vngar. *Rabbi*. Ang. *Fool of rage*, *mad as a horse*.] Plinius libro
 29. Datus morsus a cane rabioso, nerabidi sicut. Per trans-
 lationem item rabiosus dicitur de homine furioso qui na
 praeps ferat, ut rabie agitati videatur. Cicero 4. Tusculan.
 Vide ne fortitudo minime sit rabiosa, sique iracundia tota
 plena lenitate.
 Rabiosus, adverbium, iracundè, & in modum rabie correpti.
Rabiosus. Gall. *Rage*. Ital. *Rabbia*. Germ. *Ras*.
 Hisp. *Rabia*. Pol. *Wścieplawosc*. Ung. *Wiespessy*.
 Ang. *Rage*.] Cicero 4. Tusculan. Nihil ne in ipsa quidem pugna iracundè, rabiose
 fecerant.
 Rabiolus, diminutivum. *Rabiolus*. Gall. *Rabiolus*. Ital. *Rabiolus*.
 Germ. *Rabiolus*. Hisp. *Rabiolus*. Pol. *Wścieplawosc*.
 Ung. *Rabiolus*. Ang. *Rabiolus*.] Cicero 7. epistol. Primas illas rabiolitas
 fatu-
 ritas detulit.
 Rabiolus, da, dum, Propriè qui rabie laborat. *Rabiolus*. Gall. *Rabiolus*.
 Ital. *Rabiolus*. Germ. *Rabiolus*. Belg. *Rabiolus*. Hisp. *Rabiolus*.
 Pol. *Wścieplawosc*. Ung. *Rabiolus*. Ang. *Rabiolus*.] Plinius libro 29. cap. 3.
 In canis rabidi morsu tuetur a pa-
 vore aquae, capitis canis cinis illitus vulnere. Per translatio-
 nem tamen rabidum accipimus pro eo qui supra modum in
 incandescit, quive alia de causa furibundus potius quam loquax
 mentis homini similis est. Auctor ad Herennium lib. 1. lib. 10.
 Rabido circumspedans huc atque illuc. Cicero in Arato: Vel
 toto spirans rabido de corpore flammam. Ovid. 7. Metam.
 Crederem atrox, rabida cui cœtus ira Implevit pariter ter-
 renis latrantibus auris. Virgil lib. 6. Aen. Vepumum cessit furor,
 & rabida ora querunt. Idem 2. Georgic. Arrabiis nigres ab-
 sant, & seva leonum Senina.
 Rabiose, adverbium, furiosè. *Rabiose*. Gall. *Rabiose*. Ital. *Rabiose*.
 Germ. *Rabiose*. Hisp. *Rabiose*. Pol. *Wścieplawosc*. Ung. *Rabiose*.
 Ang. *Rabiose*.] Cicero 3. Tuscul. Quod vero illum, quem libidinibus
 & flammatum, ac furientem videamus, omnia rabiose ap-
 petentem cum inextinguibili ardore.
 Rabioso, h. ab. n. q. Nimis ira, & quasi rabie apertor. *Rabioso*.
 Gall. *Rabioso*. Ital. *Rabioso*. Germ. *Rabioso*. Belg. *Rabioso*.
 Hisp. *Rabioso*. Pol. *Wścieplawosc*. Ung. *Rabioso*. Ang. *Rabioso*.
] Varro: Quod est quod latet qua rabiat quid vis? Nonnulli tamen in loco Var-
 ronis jam citato, Rabis esse existimat a rabo, tunc conjuga-
 tionis verbo; quo & Cæcilius utrum ostendit in Hypobolimoe:
 m. 20. All rabia rabere se ait.
 Rabonem, Bro. antithone dici quidam putaverunt, atq; ad id
 tanquã minime negligendã hunc in locum retulerunt: cuanics
 locu Plauti ex Terent. tunc hoc ubi, rabonẽ habeto, Vi mecum
 hac nocte hies. Hi tanẽ si Plauti locu paulo diligentius expen-
 disse, animadvertissent fuisse. Poeram suo more iocari, vulgi-
 que barbarum iudicere, qui dicitur a rabo, & dicitur pro me-
 gra uterpatam, Præcl. nox imitari, qui coniam dicebant pro
 eiconia. Sed hac quò transmissa sint, verba Poere adiciamus
 TR A. tunc hoc ubi, rabonẽ habeto, Vi mecum hac nocte
 hies.

fies. A STAPH. per. rabonem quem esse dicam Hanc belluam qui tu arthabonem dicit? STRA. ita facio luci, Vt Præcæsi- nus conia est elconia.

Rabull. l. x. m. p. Is dicebatur (inquit Nonius) quem nunc adve- ratum, vel patronum casarum dicimus: sive à rabie, ut eidem No- nio placet, sive rabiid est, rauritate, ut is sit rabula qui in nego- tiis agendis acer est, & rabiolosus, quiq; (ut ait Festus) in multis intentus est negotiis, paratusq; ad radendum quid, auteren- dumque. Hæc Festus. [רבי] rabi. dicitur. Gall. Un plaidoyeur, crard, en plaidoyeur. Ital. Avvocato, procuratore. Germ. Ein Rabi- ner oder Jurysprach am Gericht; der ein schreyen hat ass' ed er taub wirt ein vngeschmeck Schwärzer. Hisp. Abogado. Pol. Prokurator. Vngar. Prokator. Ang. A lawyer, a lawyer, a babbling attorney. Alii rabu- lam dictam malunt à radendis umbus. Nam ut à laudo fabu- la, à nando nabulata ita à radēdo rabula. Nec alia ratione rabu- la in foro dictos puto, quàm quod radant: id est, effendant aures, & (ut ait Quintilianus) nimia verbositate feriunt, quasi ab instrumento illo nuncupati quod rabula commodius, quàm radula vocari possit. Cicero in Orat. Non enim declama- torem aliquem deludo, aut rabulam de foro, sed doctissimum & perfectissimum querimus oratorem. Idem: Quasi rabulæ qui sibi disertis non videntur nisi omnia tumultu & vociferatione concusserint. Idem 1. de Orat. Non enim casu. Idem nescio quem neque proclamatores, aut rabulam hoc sermone nostro conquiritur.

Racemari. Cadmei species apud Diosc. lib. 3. cap. 71. Racemus, m. pe. prod. m. f. Part botyonis, sive ponus ipse botyon, qui & botry: more Græco, & botrum nostris dicit hoc est, integra uva ex multis cōdans acinis. [רבי] rabi. dicitur. Gall. Grappe, soit de raisin, de lierre ou autre. Ital. Racimolo, grappola. Ger. Ein weintraube; oder bei tamme datan. Belg. Een druym tros. Hisp. Racimo uva. Pol. Grona, winna. Vng. Grédel. Ang. A cluster of grapes. Virg. lib. 2. Georg. tu mihi humaste racemis. Horat. 2. Carm. Ode. 5: jam tibi lividos Distinguet tuitibus racemos Purpureo varius colore. Virg. tamē li. 2. Georg. aper- te racemos distinguit ab uvis, quōd acit: Et turpes avibus prædā fert uva racemos. Quo tamen in illo Vvam nonnulli figuratē pro ipsa vite positam interpretantur. Dicitur item Racemus de alius fructibus, qui uvæ in modum ex pluribus acinis sunt conglobati. Plin. lib. 16. cap. 34. de hedera: Alius densus acinus, & grandior racemis in orbem circumactis.

Racemifer, a. um. Quod racemos fert. [רבי] rabi. dicitur. Gall. Qui porte grappe. Ital. Chi porta grappa. German. Das traubem traet oder tammes hat Hispan. Cosa que trahe à la uva. Polon. Grona uva. Vng. Grédel. Ang. That beareth or bringeth grapes. Jut. Vva racemifera. Ovid. 1. Metamorph. Ipse racemifera frondem circumdatus uvis. Pampineis agit velatam frondibus hastam. Bacchus racemifer. Ovid. 1. Metam. Victa race- misero lyncas dedit India Baccho.

Racemosus, a. sum. Quod est racemis plenum. [רבי] rabi. dicitur. Gall. Plein de grappe. Ital. Pieno de grappa. German. Voll tammes oder traubem traepflichtig. Hispan. Lleno de uvas. Polon. Pol- ngron. Vngar. Grédel. Ang. Full of grapes. Plin. Hederæ modo racemosa est.

Racematūs, a. um. Quod acinos habet, sive baccas, aut etiam grana racemi modo disposita. [רבי] rabi. dicitur. Gall. Qui a des grapes. Ital. Che ha grappa. Germ. Das traubem traet oder trauppen hat. Hisp. Lo que tiene racos. Polon. Małaczki winne iagodi. Vngar. Grédel. Ang. That hath grapes. Plin. lib. 18. cap. 7. de Panico: Parvis racemato paniculis.

Racematūs, a. um. Racemifer. Vt racemarius malleolus is dicitur ex quo pampinæ pullulant, vel steriles, vel ceterè minus feraces, ut inquit Colum. libro 3. cap. 18: Nec dubium quin gem- mæ cacumini proxima, quæ sunt infæcundæ, in eo relinquuntur: ex quibus pampinæ pullulant vel steriles, vel ceterè minus feraces, quos rustici vocant racemarios.

Racematō, onis, f. e. Collectio racemorum, qui à vindemiatori- bus sunt præteriti. [רבי] rabi. dicitur. Gall. Grappage, raccolt des grappes qui les vendemteurs laissent. Ital. Il vendemmiare la grappa. Germ. Das eiten nach dem der recht herdt fander ist. Hisp. la vendimia. Polon. Rozpial ego winna piterania. Vngar. Grédel. Ang. Clipping of grapes. sicut mellibus peractis quod su- perest, spicilegium dicitur.

Racha, a. um. Nomen Hebræum est (inquit Hieronymus) quod idem est quod inanis est, inanis, aut vacuus, quem nos possu- mus vulgata injana, abique cerebro nuncupare. Quidam ety- mologiam hujus nominis de Græco trahere voluerunt, pu- tantes dici pannolum: Græcè enim pannus *pan* dicitur. Sed nos hujus verbi proprietatem subtilius perspicientes, nihil in- telligimus aliud esse Racha, nisi vocem incognitam irati animi commotionem significantis, quales sunt interiectiones apud Grammaticos: sicut à dolente Heu, ab irascente Hem, & ejus- modi. Augustinus in Matthæumi Racha vox indignantis ani- mi motum significans.

Radicis. Radico. Radicula. Vide RADIX.

Rādīdī, dī, m. f. Splendor à sole emicans. [רדי] radi. dicitur. Gall. Rayon de Soleil, en autre lumière. Ital. Raggio. German. Ein streem vngentid; der Sonnen. Belg. Ein Stral. Hisp. El ray. Pol. strameł il enca; stramen. Vng. Nap fény. Ang. A beam of the sun or of a bright star. Varro: O summe sol, qui totam hæc mundi compagem tuis radiis illustras. Cic. 5. de Finib. Ita enim parva, & exigua sunt istæ accessiones bonorum, ut quædammodum stellæ in radio Solis, sic istæ in virtutum splendore ac cernantur quid em. Ovid. lib. 2. Metam. Tum primum radius globi cal- lere Tri bacis. Transfertur & ad fulgorem oculorum. Plin. Cujus ex oculis radii nocte viscentes cernuntur. Gall. lib. 1. cap. 18: Stoiici causas esse vitiosas dicunt radiorum exordia in ea quæ videri queant remissionem. Item Radius dicitur virga, quæ Grometræ lineas indicant. Virg. 1. Aegl. Dicitur radii totum qui gentibus orbē. Radius item ponitur pro lineæ. Cicero de Univ. Terra est corpus globosum, cujus omnes extremitates paribus à medio radiis attingunt. Item radius instrumentum, quo subtegitur in flammis inferitur, radius appel- latur. [רדי] radi. dicitur. Virg. 6. Aen. Excussit manibus radii, revolutaque pensa. Radii quoque in rotis dicuntur qui hinc cæno, illinc canthos inferuntur. [רדי] radi. dicitur. Græcè *ῥαδιος* dicitur. Polon. spicz koła. Virg. 2. Georg. Hinc radios trivere rotis. Instrumentum etiam quo radiatur mensura, Radius vocatur, quod alio nomine Hodometrum nominant. Plaut. Dis Deæque omnes tantam nobis lætanti- tor gaudia sine radio cumulat. Radius item dicitur elong oblongæ. Virg. lib. 2. Georg. Nec pingues uam in faciem nascuntur olivæ Orchites, & radii, & amara pascia baccæ. Hos & radiolos nominant. Colum. li. 12. cap. 47. Albam (quæ) paulsam, vel orchitem, vel radiolum. Græcè *ῥαδιος* dicitur. Plin. lib. 9. cap. 42. Pastinaca iatrochiron ex occulto, transcentes radio (quod telum ei est) hinc & hinc item à rēi Anatomice pentis dicitur minus dicitur, inter cubiti curvaturam & carpium situm, majore, ubi quod cubi- tum appellant, superincumbens. Virg. 1. Georg. Hinc radios trivere rotis.

Rādīō, as, arc, n. p. Radius emittitur, fulgere. [רדי] radi. dicitur. Gall. Rayon de soleil, en autre lumière. Ital. Raggio. German. Ein streem vngentid; der Sonnen. Belg. Ein Stral. Hisp. El ray. Pol. strameł il enca; stramen. Vng. Nap fény. Ang. A beam of the sun or of a bright star. Varro: O summe sol, qui totam hæc mundi compagem tuis radiis illustras. Cic. 5. de Finib. Ita enim parva, & exigua sunt istæ accessiones bonorum, ut quædammodum stellæ in radio Solis, sic istæ in virtutum splendore ac cernantur quid em. Ovid. lib. 2. Metam. Tum primum radius globi cal- lere Tri bacis. Transfertur & ad fulgorem oculorum. Plin. Cujus ex oculis radii nocte viscentes cernuntur. Gall. lib. 1. cap. 18: Stoiici causas esse vitiosas dicunt radiorum exordia in ea quæ videri queant remissionem. Item Radius dicitur virga, quæ Grometræ lineas indicant. Virg. 1. Aegl. Dicitur radii totum qui gentibus orbē. Radius item ponitur pro lineæ. Cicero de Univ. Terra est corpus globosum, cujus omnes extremitates paribus à medio radiis attingunt. Item radius instrumentum, quo subtegitur in flammis inferitur, radius appel- latur. [רדי] radi. dicitur. Virg. 6. Aen. Excussit manibus radii, revolutaque pensa. Radii quoque in rotis dicuntur qui hinc cæno, illinc canthos inferuntur. [רדי] radi. dicitur. Græcè *ῥαδιος* dicitur. Polon. spicz koła. Virg. 2. Georg. Hinc radios trivere rotis. Instrumentum etiam quo radiatur mensura, Radius vocatur, quod alio nomine Hodometrum nominant. Plaut. Dis Deæque omnes tantam nobis lætanti- tor gaudia sine radio cumulat. Radius item dicitur elong oblongæ. Virg. lib. 2. Georg. Nec pingues uam in faciem nascuntur olivæ Orchites, & radii, & amara pascia baccæ. Hos & radiolos nominant. Colum. li. 12. cap. 47. Albam (quæ) paulsam, vel orchitem, vel radiolum. Græcè *ῥαδιος* dicitur. Plin. lib. 9. cap. 42. Pastinaca iatrochiron ex occulto, transcentes radio (quod telum ei est) hinc & hinc item à rēi Anatomice pentis dicitur minus dicitur, inter cubiti curvaturam & carpium situm, majore, ubi quod cubi- tum appellant, superincumbens. Virg. 1. Georg. Hinc radios trivere rotis.

Rādīō, aris, Ovid. lib. 4. de Ponto, Eleg. 4: Scuta sed & gæcæ gemmis radiatur & auro.

Rādīō, tis, participium. [רדי] radi. dicitur. Gall. Rayon de soleil, en autre lumière. Ital. Raggio. German. Ein streem vngentid; der Sonnen. Belg. Ein Stral. Hisp. El ray. Pol. strameł il enca; stramen. Vng. Nap fény. Ang. A beam of the sun or of a bright star. Varro: O summe sol, qui totam hæc mundi compagem tuis radiis illustras. Cic. 5. de Finib. Ita enim parva, & exigua sunt istæ accessiones bonorum, ut quædammodum stellæ in radio Solis, sic istæ in virtutum splendore ac cernantur quid em. Ovid. lib. 2. Metam. Tum primum radius globi cal- lere Tri bacis. Transfertur & ad fulgorem oculorum. Plin. Cujus ex oculis radii nocte viscentes cernuntur. Gall. lib. 1. cap. 18: Stoiici causas esse vitiosas dicunt radiorum exordia in ea quæ videri queant remissionem. Item Radius dicitur virga, quæ Grometræ lineas indicant. Virg. 1. Aegl. Dicitur radii totum qui gentibus orbē. Radius item ponitur pro lineæ. Cicero de Univ. Terra est corpus globosum, cujus omnes extremitates paribus à medio radiis attingunt. Item radius instrumentum, quo subtegitur in flammis inferitur, radius appel- latur. [רדי] radi. dicitur. Virg. 6. Aen. Excussit manibus radii, revolutaque pensa. Radii quoque in rotis dicuntur qui hinc cæno, illinc canthos inferuntur. [רדי] radi. dicitur. Græcè *ῥαδιος* dicitur. Polon. spicz koła. Virg. 2. Georg. Hinc radios trivere rotis. Instrumentum etiam quo radiatur mensura, Radius vocatur, quod alio nomine Hodometrum nominant. Plaut. Dis Deæque omnes tantam nobis lætanti- tor gaudia sine radio cumulat. Radius item dicitur elong oblongæ. Virg. lib. 2. Georg. Nec pingues uam in faciem nascuntur olivæ Orchites, & radii, & amara pascia baccæ. Hos & radiolos nominant. Colum. li. 12. cap. 47. Albam (quæ) paulsam, vel orchitem, vel radiolum. Græcè *ῥαδιος* dicitur. Plin. lib. 9. cap. 42. Pastinaca iatrochiron ex occulto, transcentes radio (quod telum ei est) hinc & hinc item à rēi Anatomice pentis dicitur minus dicitur, inter cubiti curvaturam & carpium situm, majore, ubi quod cubi- tum appellant, superincumbens. Virg. 1. Georg. Hinc radios trivere rotis.

Rādīō, onis, f. e. Radii ejusmodi, splendor, verbe. [רדי] radi. dicitur. Gall. Rayon de soleil, en autre lumière. Ital. Raggio. German. Ein streem vngentid; der Sonnen. Belg. Ein Stral. Hisp. El ray. Pol. strameł il enca; stramen. Vng. Nap fény. Ang. A beam of the sun or of a bright star. Varro: O summe sol, qui totam hæc mundi compagem tuis radiis illustras. Cic. 5. de Finib. Ita enim parva, & exigua sunt istæ accessiones bonorum, ut quædammodum stellæ in radio Solis, sic istæ in virtutum splendore ac cernantur quid em. Ovid. lib. 2. Metam. Tum primum radius globi cal- lere Tri bacis. Transfertur & ad fulgorem oculorum. Plin. Cujus ex oculis radii nocte viscentes cernuntur. Gall. lib. 1. cap. 18: Stoiici causas esse vitiosas dicunt radiorum exordia in ea quæ videri queant remissionem. Item Radius dicitur virga, quæ Grometræ lineas indicant. Virg. 1. Aegl. Dicitur radii totum qui gentibus orbē. Radius item ponitur pro lineæ. Cicero de Univ. Terra est corpus globosum, cujus omnes extremitates paribus à medio radiis attingunt. Item radius instrumentum, quo subtegitur in flammis inferitur, radius appel- latur. [רדי] radi. dicitur. Virg. 6. Aen. Excussit manibus radii, revolutaque pensa. Radii quoque in rotis dicuntur qui hinc cæno, illinc canthos inferuntur. [רדי] radi. dicitur. Græcè *ῥαδιος* dicitur. Polon. spicz koła. Virg. 2. Georg. Hinc radios trivere rotis. Instrumentum etiam quo radiatur mensura, Radius vocatur, quod alio nomine Hodometrum nominant. Plaut. Dis Deæque omnes tantam nobis lætanti- tor gaudia sine radio cumulat. Radius item dicitur elong oblongæ. Virg. lib. 2. Georg. Nec pingues uam in faciem nascuntur olivæ Orchites, & radii, & amara pascia baccæ. Hos & radiolos nominant. Colum. li. 12. cap. 47. Albam (quæ) paulsam, vel orchitem, vel radiolum. Græcè *ῥαδιος* dicitur. Plin. lib. 9. cap. 42. Pastinaca iatrochiron ex occulto, transcentes radio (quod telum ei est) hinc & hinc item à rēi Anatomice pentis dicitur minus dicitur, inter cubiti curvaturam & carpium situm, majore, ubi quod cubi- tum appellant, superincumbens. Virg. 1. Georg. Hinc radios trivere rotis.

Rādīō, os, adjectivum. Quod multos emittit radii. [רדי] radi. dicitur. Gall. Rayon de soleil, en autre lumière. Ital. Raggio. German. Ein streem vngentid; der Sonnen. Belg. Ein Stral. Hisp. El ray. Pol. strameł il enca; stramen. Vng. Nap fény. Ang. A beam of the sun or of a bright star. Varro: O summe sol, qui totam hæc mundi compagem tuis radiis illustras. Cic. 5. de Finib. Ita enim parva, & exigua sunt istæ accessiones bonorum, ut quædammodum stellæ in radio Solis, sic istæ in virtutum splendore ac cernantur quid em. Ovid. lib. 2. Metam. Tum primum radius globi cal- lere Tri bacis. Transfertur & ad fulgorem oculorum. Plin. Cujus ex oculis radii nocte viscentes cernuntur. Gall. lib. 1. cap. 18: Stoiici causas esse vitiosas dicunt radiorum exordia in ea quæ videri queant remissionem. Item Radius dicitur virga, quæ Grometræ lineas indicant. Virg. 1. Aegl. Dicitur radii totum qui gentibus orbē. Radius item ponitur pro lineæ. Cicero de Univ. Terra est corpus globosum, cujus omnes extremitates paribus à medio radiis attingunt. Item radius instrumentum, quo subtegitur in flammis inferitur, radius appel- latur. [רדי] radi. dicitur. Virg. 6. Aen. Excussit manibus radii, revolutaque pensa. Radii quoque in rotis dicuntur qui hinc cæno, illinc canthos inferuntur. [רדי] radi. dicitur. Græcè *ῥαδιος* dicitur. Polon. spicz koła. Virg. 2. Georg. Hinc radios trivere rotis. Instrumentum etiam quo radiatur mensura, Radius vocatur, quod alio nomine Hodometrum nominant. Plaut. Dis Deæque omnes tantam nobis lætanti- tor gaudia sine radio cumulat. Radius item dicitur elong oblongæ. Virg. lib. 2. Georg. Nec pingues uam in faciem nascuntur olivæ Orchites, & radii, & amara pascia baccæ. Hos & radiolos nominant. Colum. li. 12. cap. 47. Albam (quæ) paulsam, vel orchitem, vel radiolum. Græcè *ῥαδιος* dicitur. Plin. lib. 9. cap. 42. Pastinaca iatrochiron ex occulto, transcentes radio (quod telum ei est) hinc & hinc item à rēi Anatomice pentis dicitur minus dicitur, inter cubiti curvaturam & carpium situm, majore, ubi quod cubi- tum appellant, superincumbens. Virg. 1. Georg. Hinc radios trivere rotis.

Rādīx, ei, f. e. In a pars plantæ, quæ alimentum attrahit [רדי] radi. dicitur. Gall. Racine. Ital. Radice. German. Ein Wurtzel. Belg. Een wortel. Hisp. Raiz. Pol. Korzeń. Vng. Gyökér.

A nota. Cic. 5. de Finib. Videmus ea que terra gignit corticibus. & radicibus valide feruari. Vng. lib. 2. Georg. Pullulat ab radice alio densissima lyra. Vi ceratis, ulmisq. etc. Idem lib. 3. Aen. Nam que prima solis ruptis radicibus arbor Vellitur etc. Plin. Quam pali debui radices cepissent. & Radices montis dicuntur maxime partes montis: similitudine sumpta a plantis quarum radices in hunc sunt. Celsus libro 1. bell. Civil. Ab in finibus radicibus montis intermissis circiter passibus quadringentis, castra facere constituit. Idem 7. bell. Gall. Erat eregione oppidi collis sub ipfis radicibus montis egregie munitus. In radice Palatinus est, in ima parte Palatii. Cicero antequam iret in exil. Causa templum a Romulo vidit Sabinus in Palatii radice cum pulona est collocatum. & Agere radices. *ῥαδίζω*, est radices emittere. & Et per translationem, pro stabiliere, & firmitatem sequitur. Cicero libro 2. Offic. Vera gloria radices agit, atque circumpropagatur. Defixum radicibus, Cicero 4. Philip. Virtus est una altilionis defixa radicibus, que nunquam ulla vi labellari potest.

Radicis, f. l. x. P. Parva radix. [*ῥίζω*, Gall. *racine*, petite racine. Ital. *radice*. German. *En Wurzeln*. Hispan. *Pequeña raze*. Polon. *Korzenie*. Vngar. *Cz. kerek*. Ang. *A little root*.] Columella libro 3. cap. 13. Idemque Pœnus autor probat, vincta permixta stercorei, depositis feminibus, in serobent vites movent, quod illa provocent, & alliciant novas radicular. Radicula etiam vocatur herba, succum habens lavandis lacrimis, & ab *ῥαδι* repurganda accommodatissimum: quam ob allusionem Latini appellant. Dioscotidi *ῥαδι* dicitur. De lat. Plin. lib. 19. cap. 3.

Radicis, pen. corr. adverbium. A radice, vel usq. ad radicem, vel unâ cum radice, suavitatis. [*ῥαδι*, Gall. *Dopos la ruz*, *ῥαδι* a radice, totaliter. Ital. *Fin d' alle radici*. Ger. *Wurzel* in *Wurzeln* dicitur bis, *aus* dicitur in *Wurzeln*. Hispan. *Arrancando de raíz*, *hasta a la raíz*. Pol. *Do gruntu y korzeniu*. Vngar. *Gökerecim* *ῥαδι* *ῥαδι*. Angl. *From the root, up to the root, vinty*.] Plin. lib. 18. cap. 26. Herbas malas radicitus erui. & Per translationem accipitur pro penitus, sive omnino, *ῥαδι*, Plaut. in Moitel. Nam omnia malefacta vestra repenti radicitus, Cern. Atgen. Non scias atque ille talit radicitus altis Fagor. Propert. lib. 3. Hic fluctus vivo radicitus abstulit unguis. Cicero. 1. de Fin. An potest cupiditas finitollenda est, atque extrahenda radicitus. Idem pro De mo. i. i. Videtur me non radicitus erubere omnes actiones tuas.

Radicis, cas. penult. prod. sive radior, casis. Radices ago, radialis sumo. [*ῥαδι*, Gall. *Interradine*, *prendre racine*. Ital. *Far radici*. German. *Wurzeln*. Belg. *Wortelen*. Hispan. *Razar*, *hacer raíces*. Polon. *Korzenie* *ῥαδι*. Vngar. *Mag. gyökereim* *ῥαδι* *ῥαδι*. Angl. *To take roots*.] Plin. lib. 18. cap. 7. Frumētum multo radicanus hinc. Idem lib. 19. cap. 6. Solla autem & bulbi, & rapæ, & allium, non nisi in rectum radicanus. & Hinc componuntur eradico, quod est usque ad radices, vel unâ cum radicibus evellere.

Radicis, a. um. participium. Quod iam radices egit. [*ῥαδίζων*, Gall. *Qui a prima radice, erravit*. Ital. *ῥαδι* *ῥαδι*. German. *Wurzeln*. Hispan. *Razado*. Polon. *Wkorzeni*. Vngar. *Cz. kerek*. Angl. *That has taken roots*.] Colum. de Arbor. cap. 20. Arbores aut radicata semina autumnis scitito.

Radicis, adject. Quod multas radices habet, *ῥαδι*. Plin. lib. 18. cap. 34. Omnium generi radiceosa brachia.

Radicis, i. um. Complano, incido, exturpo, mundo. [*ῥαδι*, Gall. *Radice*, *racine*. Ital. *Radere*, *mondare*, *radere*. Ger. *ῥαδι* *ῥαδι*. Belg. *ῥαδι* *ῥαδι*. Hispan. *Razado*, *razar*. Pol. *Gdy radzisz*. Vngar. *Razom*, *mondam*. Angl. *To shave*.] Col. li. 18. Sic tamē nequid radatur. Luven. Sat. 6. nam Serpentes iam radere guttus Cœperat. Sueton. in Calig. 11. Regulos quosdam barbâam poluisse, & uxorum capita radere ad indicium maximi luctus. Virgil. lib. 7. Aeneid. Proxima Cœter raduntur litora terre. Lucr. lib. 3. & ripas radentia lamina rodunt. & Radere aures, est re aliqua in amentena aures offendere. Quint. lib. 3. Ne jejuna atque arida traditio avertent animos, & aures præsertim delicatas raderet: hoc est, offendere, fatigare etc. & Ponitur aliquando pro scilicet. [*ῥαδι*, Plaut. in Aul. Simul radere pedibus terram, & vocem citabat sua. & Hujus composita sunt, abraado, abraado, cicurado, contrado, detrado, errado, interrado, obrado, & puerado: quorum significata vide suis locis.

Radicis, a. um. participium. [*ῥαδίζων*, Gall. *Qui a prima radice, erravit*. Ital. *Radice*, *racine*. German. *Wurzeln*. Hispan. *Razado*. Polon. *Wkorzeni*. Vngar. *Razom*, *mondam*. Angl. *To shave*.] Virg. lib. 2. Georg. Tum leves capientes, & rase hœstilia vngæ. Ovid. lib. 2. de Ponto, Eleg. 4. Vtq. natus lima rarus liber esset amici.

Radicis, cas. pen. corr. sive rado. [*ῥαδι*, Gall. *Raire*, *raiser*. Ital. *Radere*. German. *ῥαδι* *ῥαδι*. Hispan. *Razado*.

Radialis, Pol. *Vilamnia ralis*. Vng. *Radogalam*, *metregerim nyrd* *galem*. Ang. *To shave often*.] Gell. lib. 3. cap. 4. Compemimus autem ceteros quoque in his temporibus nobiles viros barbâam in ejusmodi arte rasilavisse.

Rasores, id est. Tonsores a radendo dicti. [*ῥαδι*, Gall. *Rasoir*, *razoir*. Ital. *Chi rade*. Germ. *ῥαδι* *ῥαδι*. Hispan. *Razador*. Polon. *Rasir*. Vngar. *Rasir*. Angl. *Rasor*.] & Per translationem quoque hinc dicitur rasofores, teste Nonio, Quod videantur chordas ista radere.

Rasoria, a. um. Quod ad radendū pertinet. [*ῥαδι*, Gall. *Rasoir*. Ital. *Perforante a radere*. Ger. *Das in dem scheren gebde*. Hispan. *Rasoria*. Polon. *Rasir*. Vngar. *Rasir*. Angl. *Rasor*.] Vade Culter rasofores dicitur quem alio nomine novaculam appellamus, *ῥαδι*. Cicero in consorium cultum vocat, lib. 1. Officiorum.

Rasoria, cas. sive radendi actus. [*ῥαδι*, Gall. *Rasoir*, *razoir*. Ital. *Perforante a radere*. German. *ῥαδι* *ῥαδι*. Hispan. *Rasoria*. Polon. *Rasir*. Vngar. *Rasir*. Angl. *Rasor*.] Colum. lib. 4. cap. 29. Equæ rasofores ita didocitur, etc.

Rasilia, & hoc rasile, pen. corr. om. t. Rasus seu politus, & nihil extrinsecus ac sedundantis plenitudinis habens, inquit Valla lib. 1. cap. 10. [*ῥαδι*, Gall. *Rasoir*, *razoir*. Ital. *Perforante a radere*. German. *ῥαδι* *ῥαδι*. Hispan. *Rasoria*. Polon. *Rasir*. Vngar. *Rasir*. Angl. *Rasor*.] Ovid. 7. Metam. Rasilia huic summam mordebat fibula vestem. Fons rasilia, Catul. in Epithal. Transfer omne cum bono Limen auricolæ pedes, Rasiliaque tibi forem. & Interdum idem quod aprum, radi. Virg. 2. Georg. & torno rasile buxum.

Rasula, e. pen. corr. instrumentum ferreum, a radendo ductum, quo dolorum veteris pix liquata primum vel in sole, vel lampade ardenti educitur, ut deinde iterum picentur ad futuram vindemiam. [*ῥαδι*, Gall. *Rasoir*. Ital. *Rasatura*, *radimantia*. German. *Ein rasierstein*. Hispan. *Rasura*. Polon. *Rasir*. Vngar. *Rasir*. Angl. *Rasor*.] Ovid. 7. Metam. Rasilia huic summam mordebat fibula vestem. Fons rasilia, Catul. in Epithal. Transfer omne cum bono Limen auricolæ pedes, Rasiliaque tibi forem. & Interdum idem quod aprum, radi. Virg. 2. Georg. & torno rasile buxum.

Rasula, e. pen. corr. instrumentum ferreum, a radendo ductum, quo dolorum veteris pix liquata primum vel in sole, vel lampade ardenti educitur, ut deinde iterum picentur ad futuram vindemiam. [*ῥαδι*, Gall. *Rasoir*. Ital. *Rasatura*, *radimantia*. German. *Ein rasierstein*. Hispan. *Rasura*. Polon. *Rasir*. Vngar. *Rasir*. Angl. *Rasor*.] Ovid. 7. Metam. Rasilia huic summam mordebat fibula vestem. Fons rasilia, Catul. in Epithal. Transfer omne cum bono Limen auricolæ pedes, Rasiliaque tibi forem. & Interdum idem quod aprum, radi. Virg. 2. Georg. & torno rasile buxum.

Rasula, e. pen. corr. instrumentum ferreum, a radendo ductum, quo dolorum veteris pix liquata primum vel in sole, vel lampade ardenti educitur, ut deinde iterum picentur ad futuram vindemiam. [*ῥαδι*, Gall. *Rasoir*. Ital. *Rasatura*, *radimantia*. German. *Ein rasierstein*. Hispan. *Rasura*. Polon. *Rasir*. Vngar. *Rasir*. Angl. *Rasor*.] Ovid. 7. Metam. Rasilia huic summam mordebat fibula vestem. Fons rasilia, Catul. in Epithal. Transfer omne cum bono Limen auricolæ pedes, Rasiliaque tibi forem. & Interdum idem quod aprum, radi. Virg. 2. Georg. & torno rasile buxum.

Rasula, e. pen. corr. instrumentum ferreum, a radendo ductum, quo dolorum veteris pix liquata primum vel in sole, vel lampade ardenti educitur, ut deinde iterum picentur ad futuram vindemiam. [*ῥαδι*, Gall. *Rasoir*. Ital. *Rasatura*, *radimantia*. German. *Ein rasierstein*. Hispan. *Rasura*. Polon. *Rasir*. Vngar. *Rasir*. Angl. *Rasor*.] Ovid. 7. Metam. Rasilia huic summam mordebat fibula vestem. Fons rasilia, Catul. in Epithal. Transfer omne cum bono Limen auricolæ pedes, Rasiliaque tibi forem. & Interdum idem quod aprum, radi. Virg. 2. Georg. & torno rasile buxum.

Rasura, cas. pen. corr. sive rado. [*ῥαδι*, Gall. *Raire*, *raiser*. Ital. *Radere*. German. *ῥαδι* *ῥαδι*. Hispan. *Razado*.

Rasura, cas. pen. corr. sive rado. [*ῥαδι*, Gall. *Raire*, *raiser*. Ital. *Radere*. German. *ῥαδι* *ῥαδι*. Hispan. *Razado*.

Ramus, m. Arborum veluti brachium, quod à caudice fufum, & in latitudinem spatium, frondes emittit. [RAM ramus] Gall. Ramus, branch. Ital. & Hisp. Ramo. German. Ein Ast. Pol. Gał. 24. Vng. ág. Ang. A bough or branch. Virg. 2. Georg. Tuu fortes late ramos, & brachia tendens. Cic. 1. de Orat. Quid in arboribus, in quibus non truncus, non rami, non folia sunt denique, nisi ad suam retinendam, conservandamq; naturam, nusquam tamen est ulla pars, nisi veoulantem pro Caccinna: Qui prætereuntes ramum defringent arbore. Virg. lib. 2. Georg. -qui me gelidis in vallibus Hami sistat, & in genti ramorum protegat umbra. Colum. lib. 4. cap. 10. Truncum deinde superposuit, velut quandam stacuram corporis. & habitus: mox ramis diffusit, quasi brachiis. Virgil. lib. 2. Georgic. -neque in vacuum poterant se extendere rami.

Ramusculus, diminutivum, Parvus ramus. [RAMULUS ramulus] Gall. Branchette, petite branche, petit rameau. Ital. Ramulo. German. Ein Astlein. Hisp. Pequeno ramo, ramillo. Polon. Gał. 24. Vngar. Agatka. Ang. A little bough or branch. Plin. lib. 20. cap. 23. E vindi serula ramusculus utilis est ad omnia ea vitia. Dicitur & Ramulus. Columella: Et quum primum germina tumebunt, de ramulis anniculis eos ligato. Cic. 1. de Divin. Quum autem ille respondisset in agro ambulanti ramulum adductu, ut remissus esset, in oculum suu incidisse. [RAMULUS, adjectivum. Quod multos ramos habet.] Gall. Brancheur, rame. Ital. Branchi, rami. German. Astigt. vnt lftm Hispan. Llano de ramos. Pol. Gał. 24. Vng. ágat bath. Ang. That hath many boughs or branches. Plin. lib. 8. cap. 34. Cornua ramosa, ungula bifida, &c.

Ramus, m. Arborum veluti brachium, quod à caudice fufum, & in latitudinem spatium, frondes emittit.

Ramus, m. Arborum veluti brachium, quod à caudice fufum, & in latitudinem spatium, frondes emittit.

Ramus, m. Arborum veluti brachium, quod à caudice fufum, & in latitudinem spatium, frondes emittit.

Ramus, m. Arborum veluti brachium, quod à caudice fufum, & in latitudinem spatium, frondes emittit.

Ramus, m. Arborum veluti brachium, quod à caudice fufum, & in latitudinem spatium, frondes emittit.

Ramus, m. Arborum veluti brachium, quod à caudice fufum, & in latitudinem spatium, frondes emittit.

Ramus, m. Arborum veluti brachium, quod à caudice fufum, & in latitudinem spatium, frondes emittit.

Ramus, m. Arborum veluti brachium, quod à caudice fufum, & in latitudinem spatium, frondes emittit.

Ramus, m. Arborum veluti brachium, quod à caudice fufum, & in latitudinem spatium, frondes emittit.

Ramus, m. Arborum veluti brachium, quod à caudice fufum, & in latitudinem spatium, frondes emittit.

Ramus, m. Arborum veluti brachium, quod à caudice fufum, & in latitudinem spatium, frondes emittit.

Ramus, m. Arborum veluti brachium, quod à caudice fufum, & in latitudinem spatium, frondes emittit.

Ramus, m. Arborum veluti brachium, quod à caudice fufum, & in latitudinem spatium, frondes emittit.

Ranunculus, diminutivum, Parvus ranunculus. [RANUNCULUS ranunculus] Gall. Ranuncule, petite ranuncule. Ital. Ranuncolo. German. Ein Ranunkel. Hisp. Pequeno ranunculo. Polon. Gał. 24. Vng. ág. Ang. A small ranunculus. Virg. 2. Georg. Tuu fortes late ramos, & brachia tendens. Cic. 1. de Orat. Quid in arboribus, in quibus non truncus, non rami, non folia sunt denique, nisi ad suam retinendam, conservandamq; naturam, nusquam tamen est ulla pars, nisi veoulantem pro Caccinna: Qui prætereuntes ramum defringent arbore. Virg. lib. 2. Georg. -qui me gelidis in vallibus Hami sistat, & in genti ramorum protegat umbra. Colum. lib. 4. cap. 10. Truncum deinde superposuit, velut quandam stacuram corporis. & habitus: mox ramis diffusit, quasi brachiis. Virgil. lib. 2. Georgic. -neque in vacuum poterant se extendere rami.

Ranunculus, diminutivum, Parvus ranunculus.

Ranunculus, diminutivum, Parvus ranunculus.

Ranunculus, diminutivum, Parvus ranunculus.

Ranunculus, diminutivum, Parvus ranunculus.

Ranunculus, diminutivum, Parvus ranunculus.

Ranunculus, diminutivum, Parvus ranunculus.

Ranunculus, diminutivum, Parvus ranunculus.

Ranunculus, diminutivum, Parvus ranunculus.

Ranunculus, diminutivum, Parvus ranunculus.

Ranunculus, diminutivum, Parvus ranunculus.

Ranunculus, diminutivum, Parvus ranunculus.

Ranunculus, diminutivum, Parvus ranunculus.

Ranunculus, diminutivum, Parvus ranunculus.

Ranunculus, diminutivum, Parvus ranunculus.

Ranunculus, diminutivum, Parvus ranunculus.

Ranunculus, diminutivum, Parvus ranunculus.

Ranunculus, diminutivum, Parvus ranunculus.

Ranunculus, diminutivum, Parvus ranunculus.

Ranunculus, diminutivum, Parvus ranunculus.

Ranunculus, diminutivum, Parvus ranunculus.

Ranunculus, diminutivum, Parvus ranunculus.

Cis. *Robator*. Hispan. *Robador*. Latron. Polon. *Zbiciqz*.] Quod & Nonius annotavit, citans Lucilium lib. 2: Homo impudicus impunè est rapinator.

Rapum, rapt. Vide RAPA.

Rarus, a, um, Laxum, spongiosum, & densò contrarium. [*Rarus*.] Gall. *Rare*, *des semi*, non *dra n' espou* Ital. *Raro*. Germ. *Dunn*. Lat. Hispan. *Rali*. Polon. *Rarki*. Vngar. *Rarka*. Ang. *Thinne*, *feld*, non *ofien*.] Virgil. 4. *Aeneid*. Retia rara, plagæ, lato venabula ferro. Ovid. 12. *Metamorph*. utve liquor rari sub pondere cribri Manat. Virgil. 7. *Aeglog*. Et quæ vos rara viridis tegit arbutus umbra. Interdum rarus idem est quod infrequens, & non ubique obvius. Cicero de *Amic*. Digni autem sunt amicitia, quibus in ipsis inest causa cur diligatur. Rarum istud genus (& quidem omnia præclara rara:) nec quicquam difficilius quam reperire quod sit omni ex parte in suo genere perfectum. Idem *Cælio* libro 2: Raras tuas quidè, sed iuaves accipio literas. Stat. 5. *Syl*. laudati juvenis rarissima conjunx. Horat. 1. *Carm*. Ode 35: Te spes & albo rara fides colit. Velata panno. Rarum & vulgare contraria. Cic. in *Topicis*.

Rare, adverbium, infrequenter, non densè, non spisse. [*Rare*.] Gall. *Pou souvent*, *rarement*. Ital. *Raramente*. Germ. *Dunn*. Hispan. *Poca vez*, *raramente*. Polon. *Rarki*. Vngar. *Rarka*. Ang. *Seldom*, *thinly*.] Colum. lib. 2. cap. 9: Nam nisi rare conferitur, vanam & minutam spicam facit. Esti verò apud Columellam legatur rare, sic tamen Varro apud Gellium libro 2. cap. 25. Sed à rarus non dicitur rare, sed alii raro dicunt, alii rarentur.

Rarissimè, adverb. [*Vng*. *igb rarkas*.] Suet. in *Tiberio*: Rarissimè interfuit.

Rarior, adverbium, insolenter, infrequenter, minus sæpè. [*rarius*.] Gall. *Rarior*, *pou souvent*, *quæres*. Ital. *Di raro*. Germ. *Etten* *nicht oft*. Hispan. *Poca vez*. Polon. *Niecylo*. Vngar. *Rarka*. Ang. *Seldom*.] Cicero pro *Roscio Amer*. Hoc maleficium ita raro extitit, ut liquando auditum sit, portenti ac prodigii simile numeretur.

Rarior, comparativum, & superlativum. Rarissimè. Cicero *Lenulo* libro 1. *Epistol*. Quod si rarius fiet quam tu expectabis, id erit cause quod non ejus generis literæ meæ sint ut eas audeam temerè committere.

Raritas, a, f. t. Propriè est laxitas: cui opponitur densitas. [*Raritas*.] Gall. *Rarité*. Ital. *Rarità*. Germ. *laxit* *baumt*. Hispan. *La rales*. Pol. *Rarkos*. Vngar. *Rarka*. Ang. *Thinness*, *seldomness*.] Cicero 2. de *Nat. deor*. In pulmonibus autem inest raritas quædam: id est, laxitas spongiosa. Accipitur interdum pro paucitate, & infrequentia. *Plin*. lib. 25. cap. 1: Turpissima causa raritatis, quod etiam qui sciunt demonstrare nolunt.

Raritas, rudinis, f. t. Raritas: hoc est, spongiosa quædam laxitas: Densitas contraria. *Plin*. lib. de *Arbor*. cap. 2: Et mediocri raritudine optima est vitibus terra.

Rarior, adverbium, raro. [*rarius*.] Gall. *Rarior*, *pou souvent*. Ital. *Di rado*. Ger. *Etten* *nicht oft*. Hispan. *Poca vez*, *raro*. Pol. *Rarki*. Vngar. *Rarka*. Ang. *Seldom*.] Gell. lib. 2. cap. 25: A rarus non dicitur rare, sed alii raro dicunt, alii rarenter. *Cato* cap. 103: Dato rarenter bibere, *Pomponius* ergastulo: Longè ab urbe villicari, quod herus rarenter venit, non villicari est, sed dominari mea sententia.

Raro, a, n. p. verbi inusitatum. Rarefacio: [*rareo*.] Gall. *Esclar* *voe chose trop espoussé*. Ital. *Diradare*. Germ. *Dunn* *macht*. Hispan. *Hazer alguna cosa de dura rala, ralear*. Pol. *Kozystam*. Vngar. *Meg rickiom*. Ang. *To mak thinne*.] cujus tamen in usu sunt composita, *disraro*, & *interraro*, quod est in medio rarum facio. *Plin*. quo Colum. lib. 4. utitur.

Rarefacio, a, f. t. Rarum facio. [*rareo*.] Gall. *Esclar* *voe chose trop espoussé*. Ital. *Diradare*. Germ. *Dunn* *macht*. Hispan. *Hazer rala*. Polon. *Rarko* *quise*. Vngar. *Meg rickiom*. Ang. *To mak thinne*.] Colum. libro 3: Hoc autem facile contingit, si prius rarefeceris, etiam eas partes supra quas tantum secaturus es, ferro, aut stramentis texeris. *Lucret*. lib. 6: Et rarefecit valido miscente vapore.

Rarefactio, f. s. passivum à rarefacio. [*rareo*.] Gall. *Esclar* *voe chose trop espoussé*. Ital. *Diradare*. Germ. *Dunn* *macht*. Hispan. *Hazer rala*. Polon. *Rarko* *quise*. Vngar. *Meg rickiom*. Ang. *To mak thinne*.] *Lucret*. lib. 3: Nil prodesset enim calidum deantier ignem, Nec rarefieri, si partes ignis eandem Naturam quâ totus habet suos ignis, haberent.

Rarefactus, us, adject. [*rareo*.] Gall. *Esclar* *voe chose trop espoussé*. Ital. *Diradare*. Germ. *Dunn* *macht*. Hispan. *Hazer rala*. Polon. *Rarko* *quise*. Vngar. *Meg rickiom*. Ang. *To mak thinne*.] *Lucret*. lib. 3: conquassatum ex aliqua re, Ac rarefactum.

Rarefactio, n. t. Rarum factio, sive extenuor. [*rareo*.] Gall. *Esclar* *voe chose trop espoussé*. Ital. *Diradare*. Germ. *Dunn* *macht*. Hispan. *Hazer rala*. Polon. *Rarko* *quise*.

Rarissimè, adverb. [*rarius*.] Gall. *Rarior*, *pou souvent*. Ital. *Di rado*. Ger. *Etten* *nicht oft*. Hispan. *Poca vez*, *raramente*. Polon. *Niecylo*. Vngar. *Rarka*. Ang. *Seldom*.] Cicero pro *Roscio Amer*. Hoc maleficium ita raro extitit, ut liquando auditum sit, portenti ac prodigii simile numeretur.

Rarior, comparativum, & superlativum. Rarissimè. Cicero *Lenulo* libro 1. *Epistol*. Quod si rarius fiet quam tu expectabis, id erit cause quod non ejus generis literæ meæ sint ut eas audeam temerè committere.

Raritas, a, f. t. Propriè est laxitas: cui opponitur densitas. [*Raritas*.] Gall. *Rarité*. Ital. *Rarità*. Germ. *laxit* *baumt*. Hispan. *La rales*. Pol. *Rarkos*. Vngar. *Rarka*. Ang. *Thinness*, *seldomness*.] Cicero 2. de *Nat. deor*. In pulmonibus autem inest raritas quædam: id est, laxitas spongiosa. Accipitur interdum pro paucitate, & infrequentia. *Plin*. lib. 25. cap. 1: Turpissima causa raritatis, quod etiam qui sciunt demonstrare nolunt.

Raritas, rudinis, f. t. Raritas: hoc est, spongiosa quædam laxitas: Densitas contraria. *Plin*. lib. de *Arbor*. cap. 2: Et mediocri raritudine optima est vitibus terra.

Rarior, adverbium, raro. [*rarius*.] Gall. *Rarior*, *pou souvent*. Ital. *Di rado*. Ger. *Etten* *nicht oft*. Hispan. *Poca vez*, *raro*. Pol. *Rarki*. Vngar. *Rarka*. Ang. *Seldom*.] Gell. lib. 2. cap. 25: A rarus non dicitur rare, sed alii raro dicunt, alii rarenter. *Cato* cap. 103: Dato rarenter bibere, *Pomponius* ergastulo: Longè ab urbe villicari, quod herus rarenter venit, non villicari est, sed dominari mea sententia.

Raro, a, n. p. verbi inusitatum. Rarefacio: [*rareo*.] Gall. *Esclar* *voe chose trop espoussé*. Ital. *Diradare*. Germ. *Dunn* *macht*. Hispan. *Hazer alguna cosa de dura rala, ralear*. Pol. *Kozystam*. Vngar. *Meg rickiom*. Ang. *To mak thinne*.] cujus tamen in usu sunt composita, *disraro*, & *interraro*, quod est in medio rarum facio. *Plin*. quo Colum. lib. 4. utitur.

Rarefacio, a, f. t. Rarum facio. [*rareo*.] Gall. *Esclar* *voe chose trop espoussé*. Ital. *Diradare*. Germ. *Dunn* *macht*. Hispan. *Hazer rala*. Polon. *Rarko* *quise*. Vngar. *Meg rickiom*. Ang. *To mak thinne*.] Colum. libro 3: Hoc autem facile contingit, si prius rarefeceris, etiam eas partes supra quas tantum secaturus es, ferro, aut stramentis texeris. *Lucret*. lib. 6: Et rarefecit valido miscente vapore.

Rarefactio, f. s. passivum à rarefacio. [*rareo*.] Gall. *Esclar* *voe chose trop espoussé*. Ital. *Diradare*. Germ. *Dunn* *macht*. Hispan. *Hazer rala*. Polon. *Rarko* *quise*. Vngar. *Meg rickiom*. Ang. *To mak thinne*.] *Lucret*. lib. 3: Nil prodesset enim calidum deantier ignem, Nec rarefieri, si partes ignis eandem Naturam quâ totus habet suos ignis, haberent.

Rarefactus, us, adject. [*rareo*.] Gall. *Esclar* *voe chose trop espoussé*. Ital. *Diradare*. Germ. *Dunn* *macht*. Hispan. *Hazer rala*. Polon. *Rarko* *quise*. Vngar. *Meg rickiom*. Ang. *To mak thinne*.] *Lucret*. lib. 3: conquassatum ex aliqua re, Ac rarefactum.

Rarefactio, n. t. Rarum factio, sive extenuor. [*rareo*.] Gall. *Esclar* *voe chose trop espoussé*. Ital. *Diradare*. Germ. *Dunn* *macht*. Hispan. *Hazer rala*. Polon. *Rarko* *quise*.

Rarissimè, adverb. [*rarius*.] Gall. *Rarior*, *pou souvent*. Ital. *Di rado*. Ger. *Etten* *nicht oft*. Hispan. *Poca vez*, *raramente*. Polon. *Niecylo*. Vngar. *Rarka*. Ang. *Seldom*.] Cicero pro *Roscio Amer*. Hoc maleficium ita raro extitit, ut liquando auditum sit, portenti ac prodigii simile numeretur.

Rarior, comparativum, & superlativum. Rarissimè. Cicero *Lenulo* libro 1. *Epistol*. Quod si rarius fiet quam tu expectabis, id erit cause quod non ejus generis literæ meæ sint ut eas audeam temerè committere.

Raritas, a, f. t. Propriè est laxitas: cui opponitur densitas. [*Raritas*.] Gall. *Rarité*. Ital. *Rarità*. Germ. *laxit* *baumt*. Hispan. *La rales*. Pol. *Rarkos*. Vngar. *Rarka*. Ang. *Thinness*, *seldomness*.] Cicero 2. de *Nat. deor*. In pulmonibus autem inest raritas quædam: id est, laxitas spongiosa. Accipitur interdum pro paucitate, & infrequentia. *Plin*. lib. 25. cap. 1: Turpissima causa raritatis, quod etiam qui sciunt demonstrare nolunt.

Raritas, rudinis, f. t. Raritas: hoc est, spongiosa quædam laxitas: Densitas contraria. *Plin*. lib. de *Arbor*. cap. 2: Et mediocri raritudine optima est vitibus terra.

Rarior, adverbium, raro. [*rarius*.] Gall. *Rarior*, *pou souvent*. Ital. *Di rado*. Ger. *Etten* *nicht oft*. Hispan. *Poca vez*, *raro*. Pol. *Rarki*. Vngar. *Rarka*. Ang. *Seldom*.] Gell. lib. 2. cap. 25: A rarus non dicitur rare, sed alii raro dicunt, alii rarenter. *Cato* cap. 103: Dato rarenter bibere, *Pomponius* ergastulo: Longè ab urbe villicari, quod herus rarenter venit, non villicari est, sed dominari mea sententia.

Raro, a, n. p. verbi inusitatum. Rarefacio: [*rareo*.] Gall. *Esclar* *voe chose trop espoussé*. Ital. *Diradare*. Germ. *Dunn* *macht*. Hispan. *Hazer alguna cosa de dura rala, ralear*. Pol. *Kozystam*. Vngar. *Meg rickiom*. Ang. *To mak thinne*.] cujus tamen in usu sunt composita, *disraro*, & *interraro*, quod est in medio rarum facio. *Plin*. quo Colum. lib. 4. utitur.

Rarefacio, a, f. t. Rarum facio. [*rareo*.] Gall. *Esclar* *voe chose trop espoussé*. Ital. *Diradare*. Germ. *Dunn* *macht*. Hispan. *Hazer rala*. Polon. *Rarko* *quise*. Vngar. *Meg rickiom*. Ang. *To mak thinne*.] Colum. libro 3: Hoc autem facile contingit, si prius rarefeceris, etiam eas partes supra quas tantum secaturus es, ferro, aut stramentis texeris. *Lucret*. lib. 6: Et rarefecit valido miscente vapore.

Rarefactio, f. s. passivum à rarefacio. [*rareo*.] Gall. *Esclar* *voe chose trop espoussé*. Ital. *Diradare*. Germ. *Dunn* *macht*. Hispan. *Hazer rala*. Polon. *Rarko* *quise*. Vngar. *Meg rickiom*. Ang. *To mak thinne*.] *Lucret*. lib. 3: Nil prodesset enim calidum deantier ignem, Nec rarefieri, si partes ignis eandem Naturam quâ totus habet suos ignis, haberent.

Rarefactus, us, adject. [*rareo*.] Gall. *Esclar* *voe chose trop espoussé*. Ital. *Diradare*. Germ. *Dunn* *macht*. Hispan. *Hazer rala*. Polon. *Rarko* *quise*. Vngar. *Meg rickiom*. Ang. *To mak thinne*.] *Lucret*. lib. 3: conquassatum ex aliqua re, Ac rarefactum.

Rarefactio, n. t. Rarum factio, sive extenuor. [*rareo*.] Gall. *Esclar* *voe chose trop espoussé*. Ital. *Diradare*. Germ. *Dunn* *macht*. Hispan. *Hazer rala*. Polon. *Rarko* *quise*.

Rarissimè, adverb. [*rarius*.] Gall. *Rarior*, *pou souvent*. Ital. *Di rado*. Ger. *Etten* *nicht oft*. Hispan. *Poca vez*, *raramente*. Polon. *Niecylo*. Vngar. *Rarka*. Ang. *Seldom*.] Cicero pro *Roscio Amer*. Hoc maleficium ita raro extitit, ut liquando auditum sit, portenti ac prodigii simile numeretur.

Rarior, comparativum, & superlativum. Rarissimè. Cicero *Lenulo* libro 1. *Epistol*. Quod si rarius fiet quam tu expectabis, id erit cause quod non ejus generis literæ meæ sint ut eas audeam temerè committere.

Raritas, a, f. t. Propriè est laxitas: cui opponitur densitas. [*Raritas*.] Gall. *Rarité*. Ital. *Rarità*. Germ. *laxit* *baumt*. Hispan. *La rales*. Pol. *Rarkos*. Vngar. *Rarka*. Ang. *Thinness*, *seldomness*.] Cicero 2. de *Nat. deor*. In pulmonibus autem inest raritas quædam: id est, laxitas spongiosa. Accipitur interdum pro paucitate, & infrequentia. *Plin*. lib. 25. cap. 1: Turpissima causa raritatis, quod etiam qui sciunt demonstrare nolunt.

Raritas, rudinis, f. t. Raritas: hoc est, spongiosa quædam laxitas: Densitas contraria. *Plin*. lib. de *Arbor*. cap. 2: Et mediocri raritudine optima est vitibus terra.

Rarior, adverbium, raro. [*rarius*.] Gall. *Rarior*, *pou souvent*. Ital. *Di rado*. Ger. *Etten* *nicht oft*. Hispan. *Poca vez*, *raro*. Pol. *Rarki*. Vngar. *Rarka*. Ang. *Seldom*.] Gell. lib. 2. cap. 25: A rarus non dicitur rare, sed alii raro dicunt, alii rarenter. *Cato* cap. 103: Dato rarenter bibere, *Pomponius* ergastulo: Longè ab urbe villicari, quod herus rarenter venit, non villicari est, sed dominari mea sententia.

Raro, a, n. p. verbi inusitatum. Rarefacio: [*rareo*.] Gall. *Esclar* *voe chose trop espoussé*. Ital. *Diradare*. Germ. *Dunn* *macht*. Hispan. *Hazer alguna cosa de dura rala, ralear*. Pol. *Kozystam*. Vngar. *Meg rickiom*. Ang. *To mak thinne*.] cujus tamen in usu sunt composita, *disraro*, & *interraro*, quod est in medio rarum facio. *Plin*. quo Colum. lib. 4. utitur.

Rarefacio, a, f. t. Rarum facio. [*rareo*.] Gall. *Esclar* *voe chose trop espoussé*. Ital. *Diradare*. Germ. *Dunn* *macht*. Hispan. *Hazer rala*. Polon. *Rarko* *quise*. Vngar. *Meg rickiom*. Ang. *To mak thinne*.] Colum. libro 3: Hoc autem facile contingit, si prius rarefeceris, etiam eas partes supra quas tantum secaturus es, ferro, aut stramentis texeris. *Lucret*. lib. 6: Et rarefecit valido miscente vapore.

Rarefactio, f. s. passivum à rarefacio. [*rareo*.] Gall. *Esclar* *voe chose trop espoussé*. Ital. *Diradare*. Germ. *Dunn* *macht*. Hispan. *Hazer rala*. Polon. *Rarko* *quise*. Vngar. *Meg rickiom*. Ang. *To mak thinne*.] *Lucret*. lib. 3: Nil prodesset enim calidum deantier ignem, Nec rarefieri, si partes ignis eandem Naturam quâ totus habet suos ignis, haberent.

Rarefactus, us, adject. [*rareo*.] Gall. *Esclar* *voe chose trop espoussé*. Ital. *Diradare*. Germ. *Dunn* *macht*. Hispan. *Hazer rala*. Polon. *Rarko* *quise*. Vngar. *Meg rickiom*. Ang. *To mak thinne*.] *Lucret*. lib. 3: conquassatum ex aliqua re, Ac rarefactum.

Rarefactio, n. t. Rarum factio, sive extenuor. [*rareo*.] Gall. *Esclar* *voe chose trop espoussé*. Ital. *Diradare*. Germ. *Dunn* *macht*. Hispan. *Hazer rala*. Polon. *Rarko* *quise*.

mem lib. 1. Quam autem ad Cybistra propter rationem belli quinque dies esse moratus. Aliquando pro modo, via & fortuna, Salust. in Catil. At ego vobis, si modo vultis esse rei, rationem ostendam qua tanta ista fugiatis. Ratio nem quendam dicitur supputatio, calculus. [Aristoteles. Gall. Computatio. Ital. Calcolo. German. Ein Rechnung. Hisp. Cuenta. Polon. Rachunek. Vngar. Zámítás. Ang. An account or reckoning.] Plaut. in Amph. Soppuratur ratio cum argentatio. Item in Amph. Et ut res, rationes que vestrorum omnium bene expedire vultis. Ratio etiam proportio dicitur: ut quum una ad quatuor epittis, quatuor vero ad sex hemiolii ratione haberi dicimus. [Aristoteles. Ratio enim sui ducere, est quod in docti dicunt, habere respectum ad suum incrementum. Cic. ad Trebatium libro 7. Ratio nem inire, est modum & viam in venire. Ad rationem nostrorum temporum, dixit Cic. in Bruto id est, comparatione nostrorum temporum. Ratio nem capere oculis, est ex visu tantam rationem concipere. Ponsur aliquando ratio pro eo quod recentiores quantitatem dicunt. Cato de Re rust. Vbi non erant, scito pro ratione fructuum essent est, pro modo fructuum, aut quantitate. Ratio constare dicitur, quum iusta, & legitima apparet. Plinius in Pan. Minus est quum singulis diebus in urbe ratio aut colit, aut constare videtur, pluribus, candidis que non constet. Pto. eodem etiam dicitur, Ratio apparet, quum scilicet ad vna cum datis collocata, paria inventuntur, Plaut. Trinum. Ratio quidem herede apparet argentum, Cic. in Verr. Ratio enim, diminutivum à nomine ratio de dicitur: quod accipitur pro levi & futile ratione. [Aristoteles. Gall. Raisonnement. Ital. Ragionella, razione. Ger. Ein scheidende verstand der vernunft. Hisp. Razonilla. Pol. Malo rozumek. Vng. Okoskodás. Ang. Reason of little effect.] Cic. 2. Tuscul. Concluditur rationibus, non situm, quasi de verbis, non de re labore. Sappere rationibus, Idem lib. 3. de Natur. deor. Aliquando pro supputacione non magis pecunie. [Gall. Comptabil. Ital. Calcolo. Germ. Ein Rechenrechnung. Hisp. Cuenta. Polon. Rachunek. Vng. Zamítás. Ang. A little account or reckoning.] Terent. in Phorm. Vbi ei de ratione lampadem apud me reliquam pauillulum Nummorum, id est confecerem: confeci officio. Plautus in capt. Ibo intro, atque manus subdolum ratiunculam, Quantulum argenti mihi apud imperiam fiet.

Rationalis, le. om. r. cui à natura infusum est ut ratione uti possit, ad unum hominem inter animalia est concessum. [Aristoteles. Gall. Raisonnable, qui use de raison. Ital. Rationale, rationevole. Ger. Vernunftig. Hisp. Capaz de razon. Pol. Rozumny. Vng. Okoskodás. Ang. Reasonable, that hath reason.] Quint. lib. 7. cap. 4. Falsa est opinio si dicatur, Equus est animal rationale: nam equus animal, sed irrationale. Autem ad Herennium lib. 2. in causa rationali primum quaeritur, equum est. Rationalia, & procuratores Caesaris idem erant, ut ait Lampridius in Alexandro, teste Baduo. Rationales officiales dicuntur à Celsiano, pro his qui quid in aliqua potestate carationeque fuerint, non dum rerum a se gestarum rationem retulerint, sed quia à Grecis appellanti: id est, reddendis rationibus contra L. C. de Episcop. & cleric.

Rationalis, n. t. Apud Ecclesiasticos scriptores accipitur pro rebus in doctrinalibus genere, quo ubi sunt Hebraeorum Pontificum. [Aristoteles. Hisp. Razonable. Pol. Rozumny. Vng. Okoskodás. Ang. That hath reason.] Quint. lib. 2. Sed quia caret sermone quae id faciunt, muta atque irrationabilia vocantur. Idem lib. 5. cap. 11. Nec si muti: sua voluptas rationabilibus quoque.

Rationarius, n. t. Liber rationum. [Aristoteles. Gall. Raisonnable, qui use de raison. Ital. Rationale, rationevole. Ger. Vernunftig. Hisp. Capaz de razon. Pol. Rozumny. Vng. Okoskodás. Ang. That hath reason.] Quint. lib. 2. Sed quia caret sermone quae id faciunt, muta atque irrationabilia vocantur. Idem lib. 5. cap. 11. Nec si muti: sua voluptas rationabilibus quoque.

Rationarius, n. t. Apud Ecclesiasticos scriptores accipitur pro rebus in doctrinalibus genere, quo ubi sunt Hebraeorum Pontificum. [Aristoteles. Hisp. Razonable. Pol. Rozumny. Vng. Okoskodás. Ang. That hath reason.] Quint. lib. 2. Sed quia caret sermone quae id faciunt, muta atque irrationabilia vocantur. Idem lib. 5. cap. 11. Nec si muti: sua voluptas rationabilibus quoque.

ria. Cic. lib. 1. Tuscul. Quæst. At nos metiendi, ratio cinandique utilitate inspecta, huius artis terminavimus modum. Idem 2. de Invent. De pecunia ratio cinandis fordidum est, quum de gratia referenda deliberetur.

Ratio cinator, m. t. Dicuntur qui subducunt rationis periti sunt, quos & calculatores nominat Martial. [Aristoteles. Gall. Raisonnement, qui use de raison. Ital. Rationale, rationevole. Ger. Vernunftig. Hisp. Capaz de razon. Pol. Rozumny. Vng. Okoskodás. Ang. That hath reason.] Quint. lib. 2. Sed quia caret sermone quae id faciunt, muta atque irrationabilia vocantur. Idem lib. 5. cap. 11. Nec si muti: sua voluptas rationabilibus quoque.

Ratio cinator, m. t. Dicuntur qui subducunt rationis periti sunt, quos & calculatores nominat Martial. [Aristoteles. Gall. Raisonnement, qui use de raison. Ital. Rationale, rationevole. Ger. Vernunftig. Hisp. Capaz de razon. Pol. Rozumny. Vng. Okoskodás. Ang. That hath reason.] Quint. lib. 2. Sed quia caret sermone quae id faciunt, muta atque irrationabilia vocantur. Idem lib. 5. cap. 11. Nec si muti: sua voluptas rationabilibus quoque.

Ratio cinator, m. t. Dicuntur qui subducunt rationis periti sunt, quos & calculatores nominat Martial. [Aristoteles. Gall. Raisonnement, qui use de raison. Ital. Rationale, rationevole. Ger. Vernunftig. Hisp. Capaz de razon. Pol. Rozumny. Vng. Okoskodás. Ang. That hath reason.] Quint. lib. 2. Sed quia caret sermone quae id faciunt, muta atque irrationabilia vocantur. Idem lib. 5. cap. 11. Nec si muti: sua voluptas rationabilibus quoque.

Ratio cinator, m. t. Dicuntur qui subducunt rationis periti sunt, quos & calculatores nominat Martial. [Aristoteles. Gall. Raisonnement, qui use de raison. Ital. Rationale, rationevole. Ger. Vernunftig. Hisp. Capaz de razon. Pol. Rozumny. Vng. Okoskodás. Ang. That hath reason.] Quint. lib. 2. Sed quia caret sermone quae id faciunt, muta atque irrationabilia vocantur. Idem lib. 5. cap. 11. Nec si muti: sua voluptas rationabilibus quoque.

Ratio cinator, m. t. Dicuntur qui subducunt rationis periti sunt, quos & calculatores nominat Martial. [Aristoteles. Gall. Raisonnement, qui use de raison. Ital. Rationale, rationevole. Ger. Vernunftig. Hisp. Capaz de razon. Pol. Rozumny. Vng. Okoskodás. Ang. That hath reason.] Quint. lib. 2. Sed quia caret sermone quae id faciunt, muta atque irrationabilia vocantur. Idem lib. 5. cap. 11. Nec si muti: sua voluptas rationabilibus quoque.

Ratio cinator, m. t. Dicuntur qui subducunt rationis periti sunt, quos & calculatores nominat Martial. [Aristoteles. Gall. Raisonnement, qui use de raison. Ital. Rationale, rationevole. Ger. Vernunftig. Hisp. Capaz de razon. Pol. Rozumny. Vng. Okoskodás. Ang. That hath reason.] Quint. lib. 2. Sed quia caret sermone quae id faciunt, muta atque irrationabilia vocantur. Idem lib. 5. cap. 11. Nec si muti: sua voluptas rationabilibus quoque.

MM 2 qui

